

litivedtægternes Omraade udvidet til at gjælde ogsaa for Dele af Landjurisdictionerne. Det vil nemlig ingenlunde gaae saa let, som det antages, med at faae Stykker af Landjurisdictionerne lagte ind under Byernes Jurisdiction. Jeg skal kun ganske i Forbigaaende nævne, at det ved Forordningen af 18de November 1791 er bestemt, at et Sogn ikke maa deles i flere Politijurisdictioner. Hvis nu denne Forordning skulde overholdes, vilde det altsaa endog slet ikke kunne lade sig gjøre at tage den Deel af et Sogn, som laa inde ved en By, og lægge den ind under Byens Politijurisdiction. Jeg veed imidlertid vel, at denne Forordning, ligesom flere andre Forbestemmelser fra det forrige Aarhundrede, nok bestaaer og ikke er ophøvet, men at den ikke overholdes. Jeg veed meget godt, at der i flere Tilfælde ved kongeligt Rescript trods den nævnte Forordning er blevet henlagt enkelte Dele af en Landjurisdiction under en Kjøbstads Politijurisdiction, naar en saadan Indordning er bleven anseet for at være hensigtsmæssig. Dette er f. Ex. skeet med Hensyn til forskjellige Møller; saaledes er ved Rønders en Mølle med omliggende Grund ved et Rescript bleven henlagt under Rønders Byes Jurisdiction, og noget Egnende er skeet ved Aarhus og paa flere Steder. Man naar der er Tale om at tage en bebygget Deel af en anden Jurisdiction, som endog kan udgjøre et større District, og at henlægge den under en Byes Jurisdiction, saa vil der opstaae mange oeconomiske Besværligheder, som maae overvindes, før det kan skee. Jeg skal dog i saa Henseende slet ikke lægge nogen Vægt paa, hvad den ærede Ordfører omtalte med Hensyn til Embedsindtægterne, thi det er ganske vist noget Forsvindende, især naar man indskrænker sig til en Omlægning af Politis og Justitsjurisdictionen og derimod ikke medtager Civil- og Stiftesjurisdictionen. Jeg tvivler derimod meget om, at en saadan Jurisdictionensforandring nogetsteds vil blive foretagen, uden at haade vedkommende Byraad og Amtsråd vilde blive hørte derom, og jeg er mit fuldkomment vis paa, at vedkommende Kjøbstad altid meget nødig vil gaae ind paa at inddrage den paa-gjældende Deel af Landjurisdictionen under

Kjøbstadens Jurisdiction, og det af den simple Grund, at en saadan Inddragelse vil kunne foraarsage Kjøbstaden Udgifter, medens tilsvarende Indtægter ikke følge med. For at tage et Tilfælde, som jeg veed har foreligget for ganske nylig, og som oplyser, hvad jeg har gjort mig Umage for at godtgjøre, skal jeg fremhæve, at der har været Spørgsmaal om at inddrage den Deel af Marselisborgs Grund, som støder op til Aarhus, under denne Byes Jurisdiction — det er et temmeligt stort og tæt bebygget District, som nu hører under Ring Herred, og med Hensyn til hvilket der oftere har været udtalt Dnske om, at det maatte blive inddraget under Aarhus Jurisdiction —, men at Aarhus har sagt — og det Samme vilde andre Byer sige i lignende Tilfælde —: „Nei, det vilde kun medføre en forøget Udgift til vort Politivæsen at inddrage det omtalte District under vor Jurisdiction, og vi indsee ikke Nødvendigheden deraf, thi Politimesteren i Ring Herred hoer jo ogsaa i Aarhus, og han vil ligesaa godt kunne overholde de Love, der med Hensyn til Politivæsenet gjøres gjældende i det omtalte District, som han kan overholde de øvrige Love i samme.“ Politimesteren i Aarhus vilde vistnok ogsaa kun nødig see, at det Besvær blev paalagt ham, at overtage den nævnte Deel af en anden Jurisdiction. Jeg troer saaledes, at det ingenlunde vilde gaae saa let, som det meget ærede Fleertal af Udvalget har meent, med at faae saadanne Dele af Landjurisdictioner, som det har havt for Dte, inddragne under Kjøbstædernes Jurisdictioner. Men jeg indseer heller ikke, at dette skulde være nødvendigt. Jeg seer ikke rettere, end at, da Forholdene altid eller saa godt som altid vilde stille sig saaledes, at Politimesteren for den Jurisdiction, af hvilken der vilde kunde være Tale om at inddrage en Deel under den tilstødende Kjøbstad, vil være bosat i denne Kjøbstad, saa vil han meget vel kunne overholde Politivedtægten for samme ogsaa i den paa-gjældende Deel af hans Jurisdiction, hvis den gjøres gjældende der. Jeg er, som sagt, overbevist om, at det vilde medføre mange Banffeligheder at faae saadanne Jurisdictionensforandringer foretagne som dem, der forudsættes i Forslaget under Nr. 8, medens jeg